

комп'ютерну базу даних. База даних сформована таким чином, щоб викладач чи сам студент мали змогу переглянути динаміку навчання протягом семестру: в базі даних вказується прізвище студента, номер групи, дата проведення тестування, номери неправильних відповідей. При проведенні рубіжного контролю програма ТЕСТ-2 формує тестові запитання на основі аналізу бази даних, тобто, залежно від того, яке прізвище студента введено крім стандартизованих завдань рубіжного контролю до тесту вносяться додатково ті питання, на які студент давав неправильні відповіді при попередніх поточних тестуваннях. Це дає змогу студентам актуалізувати свої знання та вміння, поновити в пам'яті вивчений раніше матеріал.

Якщо порівняти результати усного опитування і тестування студентів, то побачимо, що від час тестування дехто одержує нижчі, ніж у ході усного опитування, оцінки. Причина таких розходжень полягає у тому, що, опитуючи усно, ми пропонуємо студентові не більше 2-3 запитань, що не дає нам змоги об'єктивно оцінити його знання. У тестах же подано 10 запитань і це допомагає глибше перевірити якість опанування матеріалу. За результатами роботи над тестами робимо висновок, які саме питання вивчені недостатньо і маємо змогу їм це вказати.

Висновки:

1.Робота з комп'ютерними програмами тестового контролю знань потребує від студентів вищої культури розумової праці.

2.Програма тестового контролю дозволяє встановити зворотній зв'язок у процесі навчання, дає можливість простежити динаміку успішності, співставити результати його навчання з труднощами запропонованих завдань, індивідуальними особливостями студентів, змістом матеріалу, його характером.

ЛІТЕРАТУРА

1. Апперский В.М. Кибернетика, математика, спорт. - М.: Физкультура и спорт, 1969.
2. Михальгин Н.А. Математико-статистические методы в спорте.-М.:Физкультура и спорт, 1974.
3. Садовский Л.Е., Садовский А.Л. Математика и спорт. -М.:Наука, 1985.
4. Матвеев В.І. Комп'ютерна програма для тестового контролю знань студентів з курсу "Математична статистика і комп'ютерна техніка". Молода спортивна наука України. Випуск 4: Збірник наукових статей з галузі ФКіС.-Львів, 2000.-с.109.
5. Заворова Н.І. Комп'ютерні технології у навчальному процесі з фізичного виховання у вузі. Збірник наукових праць Волинського ДУ ім.Л.Українки. -Луцьк: "МЕДІА". -1999. -С.201-205.

RESERVES OF IMPROVEMENT OF MATHEMATICAL PREPARATION OF SPECIALISTS IN PHYSICAL EDUCATION AND SPORT.

VASYL MATVIIV

Lvivs State Institute of Physicall Culture

Use of mathematic is a characteristic attribute of progress in various spheres of activity of a human. Physical education and sport is not also an exeption. Mathematical forms and contents have been widely used in different spheres of human activities. Their usage in the sphere of physical culture and sport is also being provided naw.The problem of backlog of mathematical preparation of preparing specialists in the area of physical culture and sport is very actual one.

МАТЕМАТИКА І СПОРТ: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ В КРАЇНАХ СНД

СЕРГІЙ МАТЮЩЕНКО, ЛЕОНІД ТАРАН

Харківський державний інститут фізичної культури

Проблема взаємодії «політика-спорт» посідає в останні роки помітне місце в наукових дослідженнях харківських вчених з ХаДІФК (публікації, зв'язки із зарубіжними авторами,

соціологами Харківського національного університету, спеціалістами з математичної статистики тощо). Така чутливість до цієї нової теми на просторі СНД не випадкова.

Феномен швидкого зростання взаємозв'язків політики і спорту давно став предметом досліджень багатьох західних авторів (Р.Еслі, Д.Харгрівса, Г.Гофмана, М.Лойпердінгера), докторських дисертацій Ю.Р.Окафора, А.Р.Платта, Р.Тейта, М.Б.Винокура та багатьох інших. Проте особливості політичного режиму в СРСР та інших соцкраїнах, насамперед, компартійна монополія у політиці та ідеології, наклали особливий відбиток на картину взаємовідносин «політика-спорт». Це було жорстоке підпорядкування спорту офіційним догмам держави, причому без найменших проявів серйозного впливу спорту і великих спортсменів на внутрішньополітичне життя країн. Вже в перше посткомуністичне десятиріччя сталися небувалі зміни щодо цих взаємопритягань спорту і політики у Росії, Україні, Білорусі. І питання ще чекає своїх дослідників.

Взагалі, як важливе суспільне явище спорт, всупереч ідеалістичній формулі П.Кубертена, просто не здатний відгородитися китайською стіною від соціально-економічного і політичного життя. Видатні вітчизняні дослідники В.Платонов і С.Гуськов, які в книзі «Олімпійський спорт» вперше порушили сучасні проблеми взаємозв'язків політики і спорту, довели це і своїм історичним екскурсом. Вони називають 6 напрямків використання спорту в політичних цілях. Можна запропонувати й інші класифікації цих взаємовпливів:

- у внутрішньополітичному житті та заовнішньополітичних відносинах;
- за конкретними проявами впливів політики на спорт (і, навпаки, - спорту на політику);

- з точки зору позитивів на негативи таких взаємозв'язків тощо.

Серед десятків ознак цієї діалектичної взаємодії В СНД чи не найпомітніше безпосереднє «входження» у велику політику найвидатніших представників спортивної еліти (або навпаки: використання їх політичною елітою). Згадаймо В.Борзова і О.Блохіна у «перших п'ятірках» Руху та «Громади», колективне представництво футболістів київського «Динамо» в СДПУ(о) у виборчих баталіях 1998 року. Чи участь славнозвісного Ю.Власова у президентській компанії 1996 року в Росії, коли він навіть в умовах інформаційної блокади за кількістю виборчих голосів майже не поступився М.Горбачову та випередив мільярдера В.Бринцалова. Нарешті, політичну роль не менш знаменитого О.Кареліна в першій трійці передвиборного блоку «Єдність» («Ведмідь») в думських виборах 199 року у Росії. Амплітуда інших проявів величезна: від модних спортивних слоганів у політичному лексиконі до безпрецедентного використання спорту ЗМІ в період виборчих компаній.

Для підтвердження соціологічних досліджень гіпотези про зростаючі взаємовпливи політики і спорту автори разом з науковими керівниками провели експертне опитування ряду харківських спеціалістів напередодні парламентських виборів 1998 року. В опитуванні брали участь 2 групи по 30 чоловік в кожній («політики» та «Діячі спорту і спортсмени»), Репрезентативність і якість опитування забезпечувались професійним та науковим рівнем респондентів.

Автори запросили їх висловити своє бачення проблеми «спорт- і політика» у відповідях з 6 головних та кількох доповнюючих питань. Абсолютна більшість респондентів була одноставною. Міцний союз політики і спорту - це явище об'єктивне, породжене зростаючим суспільно-економічним значенням, надзвичайною популярністю фізичної культури. Можна з певною долею умовності побудувати криву, що показує еволюцію цієї взаємозалежності. У післявоєнні роки десятиріччя крива набуває експоненціальний вигляд, а названа взаємодія невинно розростається. Адже фізична культура і спорт (олімпійський, професійний, а також масовий чи народний) стали чи не найпомітнішим соціальним явищем післявоєнного часу. Нагадаймо, що Олімпійські ігри, чемпіонати світу з футболу і легкої атлетики збирають телеаудиторії у десятки мільярдів глядачів. Остання у ХХ сторіччі Олімпіада - 2000 у Сіднеї довела цей рекорд до більш як 40 млрд. теле- та радіовболівальників. Нарешті, індустрія спорту і туризму конкурує з темпами зростання і за

обсягами виробництва з новітніми галузями, народженнями кількох інформаційних революцій, космосом і ВПК.

Але ці взаємозв'язки в наших умовах ще не достатньо вивчені, потребують серйозного наукового, насамперед, соціологічного аналізу. Разом з цим вже сьогодні спеціалісти усвідомили і небезпеку у використанні спорту як інструменту «брудної» політики, закликають повернути йому первісне призначення посла миру, дружби між народами, дружнього суспільства замість війни та розбрату.

Головний висновок початкового етапу нашого дослідження: феномен взаємин політики і спорту становить не тільки академічний, але й зростаючий практичний інтерес з точки зору сучасного політичного процесу в СНД.

Автори переконані в необхідності подальшого, у т.ч. колективного дослідження цього явища, у важливості впровадження спецкурсу (чи факультативу) при вивченні у спортивних видах політології, соціології, олімпійського та професійного спорту, підготовки навчально-методичного посібника.

Особливої актуальності набувають:

- 1) Визначення механізмів посилення політичного представництва спорту в органах державної влади, законного лобювання його інтересів;
- 2) Ефективне використання усієї системи ЗМІ для пропагандистського забезпечення та розширення представництва спортсменів і спортивних діячів в законодавчих органах влади;
- 3) Розробка в рамках «паблік рілейшнз» методології та методики такого інформаційного забезпечення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вазтонов В.Н., Гуськов С.И. Олимпийский спорт. Кн.1 - Киев: Олимпийская литература, 1984 - С.418-429.
2. Кувіненко В.М., Олійник М.О., Епштейн Л.Ю. Спорт і політика: минуле та сучасні проблеми взаємодії // Слобожанський науково-спортивний вісник. - Вип.1. -Харків: ЛТДФК, 1998.
3. Sport and Politics. The 1984 Olympic Congress // Proceedings, v.7. - Human Kinetics Publ., Champaign, Ill, 1986. - 214 p.
4. Lee J.-Y. Sport nationalism in the modern Olympic Games // Doctoral Diss. -University of Northern Colorado - 1990. - 252 p.
5. Trail R. The politicization of the modern Olympic Games // Doctoral Diss. -University of Oregon - 1984. - 314 p.

POLITICS AND SPORTS: TOPICAL ISSUES OF THEIR INTERCONNECTIONS IN THE COUNTRIES OF THE COMMONWEALTH OF INDEPENDENT STATES

SERGEY MATYUSHCHENKO, LEONID TARAN

The Kharkov State Institute of Physical Culture

Expanding interconnections of politics and sports are the subject of studies of many masters and PhD theses in the West. The authors find it actual to conduct such researches in the CIS countries using informants' opinion poll and other up-to-date methods of sociology.

ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО РОБОТИ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

НІНЕЛЬ МАЦКЕВИЧ

Луцьке педагогічне училище

Завдання побудови демократичного суспільства з високорозвиненою економікою, духовне відродження українського народу об'єктивно зумовлюють потребу у розвитку національної освіти, здатної забезпечити сучасні навчальні заклади кваліфіковано компетентними, інтелігентними, соціально зрілими вчителями, які виконують значущість своєї діяльності та відповідальність за здоров'я дітей. З огляду на